

UCHWAŁA NR LIX/614/2018

Rady Miasta Tarnobrzega

z dnia 21 czerwca 2018 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie skargi Wytwórni Hydrauliki Okrętowej Sp. z o.o. wraz z odpowiedzią na skargę

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz.U. 2018 poz. 994 z późn. zm.) w związku z art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz.U. z 2017 r., poz. 1369 z późn. zm.), Rada Miasta Tarnobrzega po zapoznaniu się z wynikami badania skargi, uchwala co następuje:

§ 1 .

Przekazuje do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie skargę Wytwórni Hydrauliki Okrętowej Sp. z o.o. na uchwałę Nr LVI/594/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzyszów w Tarnobrzegu stanowiącą załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2 .

Udziela się odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1, stanowiącej załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

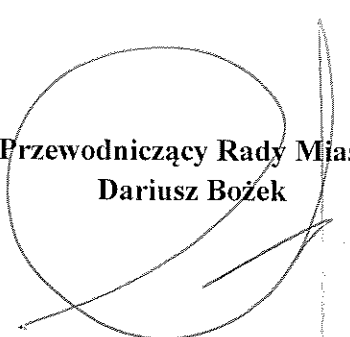
§ 3 .

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta.

§ 4 .

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**Przewodniczący Rady Miasta
Dariusz Bożek**



UZASADNIENIE

Wytwórnia Hydrauliki Okrętowej Sp. z o.o. złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na uchwałę Nr LVI/594/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany nr I miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzeszów w Tarnobrzegu (data wpływu 24.05.2018 r.). Zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w przypadku wpływu skargi na dany akt, właściwy organ zobowiązany jest do przekazania jej wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę. Z uwagi na powyższe podjęcie niniejszej uchwały jest uzasadnione celem wypełnienia obowiązków nałożonych w/w ustawą.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miasta Tarnobrzega
Dariusz Brzech

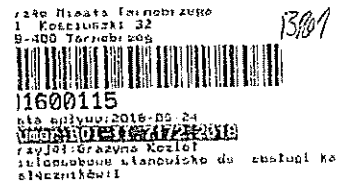
Zalęczenie nr 1

Tarnobrzeg, dnia 22 maja 2018 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w
Rzeszowie
ul. Kraszewskiego 4a
35-016 Rzeszów

Za pośrednictwem:

Rady Miasta Tarnobrzega
Biuro Rady Miejskiej
ul. Kościuszki 32
39-400 Tarnobrzeg



Skarżący: Wytwórnia Hydrauliki Okrętowej
Sp. z o.o. z siedzibą ul. Pisarzowicka 21,
Janowice, 43-512 Bestwina
Adres korespondencyjny:
ul. Sienkiewicza 159, Tarnobrzeg

SKARGA

na uchwałę Rady Miasta Tarnobrzega nr LVI/594/2018 w sprawie uchwalenia
zmiany nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla
Mokrzyszów w Tarnobrzegu

Działając w imieniu Wytwórni Hydrauliki Okrętowej Sp. z o.o., zgodnie z zasadą reprezentacji ujawnioną w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000500520, na podstawie art. 3 § 2 pkt 5, art. 53 § 2 ustawy z 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 154, poz. 1270 ze zm., zw. dalej p.p.s.a.) oraz art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 08 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 i poz. 2232) oraz art. 2, 7 i 64 Konstytucji RP, składam skargę na:
uchwałę Rady Miasta Tarnobrzega Nr LVI/594/2018 z dnia 26 kwietnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzyszów w Tarnobrzegu.

Zaskarżonej uchwale zarzucam w szczególności:

1. naruszenie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i poz. 1566) poprzez brak rozstrzygnięcia o sposobie realizacji, zapisanych w planie,

inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych;

2. naruszenie § 8 Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez niejednolite oznaczenie terenów symbolami składającymi się z liter i cyfr;
3. naruszenie art. 15 ust. 2a ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i poz.1566) poprzez objęcie granicą zmiany obowiązującego planu miejscowego (Uchwała Nr XXV/350/2012 Rady Miasta Tarnobrzega z 26 kwietnia 2012r) obszaru nie obejmującego terenów, dla których powinny nastąpić zmiany w strukturze funkcjonalno-przestrzennej w wyniku realizacji obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m²;
4. naruszenie przepisu art. 2 pkt 1 oraz art. 15 ust 2 pkt 2) ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i poz.1566) poprzez brak zachowania zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego.
5. naruszenie art. 15 ust 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i poz.1566) na skutek przyjętej konstrukcji Uchwały Nr LVI/594/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2018r w sprawie uchwalenia zmiany nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzychów w Tarnobrzegu i pominięcie w planie obowiązkowych jego elementów enumeratywnie wymienionych w cyt. przepisie.
6. naruszenie przepis § 8 Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez błędne przyjęcie oznaczeń jednostek redakcyjnych tekstowej części planu miejscowego oraz błędne oznaczenie opisu jednostki redakcyjnej § 7 uchwały.
7. naruszenie przepisu art. 1 ust. 3 oraz art. 2 pkt 1 i art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i poz. 1566) poprzez:
 - brak uwzględnienia interesu Skarżącej w zapewnieniu dostępu nieruchomości będącej w jej użytkowaniu wieczystym do drogi publicznej przez teren objęty skarżoną obecnie Uchwałą,
 - brak ustalenia w miejscowym planie zasad kształtowania sposobu wykonywania praw właścicielskich przez Skarżącą co do nieruchomości będącej w jej użytkowaniu wieczystym w zakresie możliwości wykorzystywania nieruchomości w dotychczasowym zakresie na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej wymagającej dostępu do drogi publicznej ulicy Sienkiewicza czyli w sposób inny niż dostęp do drogi wewnętrznej stanowiącej ulicę Wrzosową,

Dłot

- brak kształtowania przestrzeni uwzględniającej w uporządkowanych relacjach uwarunkowania i wymagania funkcjonalne nieruchomości Skarżącej leżącej w bezpośrednim sąsiedztwie terenu objętego zaskarżonym planem miejscowym.

Formułując powyższe zarzuty skargi, wnoszę, w oparciu o art. 147 § 1 p.p.s.a., o:

1. stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały Rady Miasta Tarnobrzeg w całości;
2. zasądzenie zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.
3. ^{rozprzeczanie} rozpoczęcie niniejszej sprawy na rozprawie.

Stok

UZASADNIENIE

I. Rys historyczny.

Rada Miasta Tarnobrzeg w dniu 26 kwietnia 2012 r. podjęła uchwałę nr XXV/350/2012 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla „Mokrzyszów” w Tarnobrzegu.

Przedmiotowa uchwała obejmuje swoim uregulowaniem obszar około 930 ha na terenie osiedla Mokrzyszów w Tarnobrzegu. Przy czym zapisy przedmiotowej uchwały w wielu zapisach nie koresponduje z uchwałą zmieniającą przedmiotowy plan miejscowy uchwalony w roku 2012.

Następnie Rada Miasta Tarnobrzeg w dniu 26 kwietnia 2018 r. podjęła uchwałę nr LVI/594/2018 w sprawie uchwalenia zmiany nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzyszów w Tarnobrzegu.

W uchwale tej Rada Miasta przyjęła szereg rozwiązań, które pozostają w sprzeczności z obowiązującym na obszarze objętym planem Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego, jak również uchwałą ta – plan miejscowy, nie zawiera obligatoryjnych elementów wymaganych w art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i poz. 1566, zwanej dalej ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Uchwała podjęta została mimo wielu uwag, wniosków i zastrzeżeń w bardzo szybkim tempie, z lekceważeniem ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tarnobrzega uchwalonego uchwałą Rady Miasta Tarnobrzega nr XLVI/457/2017 z dnia 14 września 2017 r. Ponadto uchwałę podjęto przy braku dogłębnej analizy przepustowości istniejącego systemu komunikacyjnego w tym rejonie (w rejonie Mokrzyszów).

Wskazać należy, że procedowanie nad podjęciem przedmiotowej uchwały odbyło się mimo prowadzonego w sprawie uchwalenia przedmiotowej zmiany planu,

Stok

postępowania karnego przygotowawczego, skutkującego aresztowaniem Prezydenta Miasta Tarnobrzega Grzegorza K. przez Centralne Biuro Antykorupcyjne, które to aresztowanie zostało zatwierdzone przez Sądy dwóch instancji. Istnieje więc uzasadnione podejrzenie, że uchwalenie tej zmiany w bardzo szybkim tempie mogło nastąpić w związku lub na skutek naruszenia prawa.

II. Podstawa prawna skargi.

Zgodnie z art. 101 ust 1 z dnia 08 marca 1990r. ustawy samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 i poz. 2232), każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego.

W myśl art. 28 ust 1 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 i poz. 1566), uchwała rady gminy ustanawiająca miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego może zostać uznana za nieważną w sytuacji, gdy:

- 1) naruszone zostaną zasady sporządzania studium lub planu miejscowego,
- 2) w sposób istotny zostanie naruszony tryb sporządzania studium lub planu miejscowego,
- 3) naruszona zostanie właściwość organów w zakresie sporządzania studium lub planu miejscowego.

Zdaniem Skarżącej w przedmiotowej sprawie obejmującej uchwałę nr LVI/594/2018 z dnia 26 kwietnia 2018 r. - naruszone zostały zasady sporządzania uchwalonego planu miejscowego, co zostanie szczegółowo wykazane w dalszej części uzasadnienia.

W świetle art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zasady sporządzania studium lub planu miejscowego są interpretowane jako wartości i merytoryczne wymogi kształtowania polityki przestrzennej przez uprawnione organy. Zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą kwestii merytorycznych, związanych ze sporządzaniem aktu planistycznego, a zatem: zawartości aktu planistycznego (część tekstowa i graficzna, inne załączniki), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej. Zawartość planu miejscowego (część tekstowa i graficzna, prognoza oddziaływania na środowisko) określają art. 15 ust. 1 i art. 17 pkt 4, art. 20 ust. 1, przedmiot (wprowadzane ustalenia) określa art. 15 ust. 2 i 3, natomiast standardy dokumentacji planistycznej (materiały planistyczne, skalę opracowań kartograficznych, stosowanych oznaczeń, nazewnictwa, standardów oraz sposobów dokumentowania prac planistycznych) określiło, wydane na podstawie upoważnienia zawartego w art. 16 ust. 2, rozporządzenie Ministra Infrastruktury w sprawie wymaganego



zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z dnia 26 sierpnia 2003r. (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

W przypadku naruszenia zasad sporządzania studium lub planu ustawodawca nie wymaga, aby przedmiotowe naruszenie miało charakter istotny. Oznacza to, że każde naruszenie zasad sporządzania studium bądź planu miejscowego skutkować będzie stwierdzeniem nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części (por.: *Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne. Komentarz*, red. prof. zw. dr hab. Zygmunt Niewiadomski, Krzysztof Jaroszyński, dr Anna Szmytt, Łukasz Ziakowski, rok wydania: 2013, wydawnictwo: C.H.Beck, wydanie: 7, komentarz do art. 28).

Uchwalony plan zagospodarowania przestrzennego staje się prawem miejscowym, czyli aktem powszechnie obowiązującym, zawierającym normy bezwzględnie obowiązujące (*ius cogens*). Wykluczone więc jest zawieranie w jego przepisach norm, pozwalających jakimkolwiek podmiotom na dowolną interpretację jego zapisów. Wprowadzenie w uchwale będącej aktem prawa miejscowego uregulowań sformułowanych w sposób trudny do jednoznacznego odczytania stanowi istotne naruszenie prawa (por.: *Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 19 stycznia 2012r., II SA/Po 564/11*).

III. Interes prawny Wytwórni Hydrauliki Okrętowej Sp. z o.o. w złożeniu skargi.

Skarżący wskazuje, że jego interes prawny w kwestionowaniu przedmiotowej uchwały wynika z faktu, iż jest on użytkownikiem wieczystym nieruchomości o numerze ewidencyjnym nr 1507/24 obręb Mokrzychów, położonej w obrębie objętym uchwałą nr XXV/350/2012 z dnia 26 kwietnia 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla „Mokrzychów” w Tarnobrzegu.

Natomiast w odniesieniu do zaskarżonej obecnie uchwały LVI/594/2018 z dnia 26 kwietnia 2018r. nieruchomość Skarżącej położona jest w bezpośrednim sąsiedztwie terenu objętego przedmiotową uchwałą zmieniającą miejscowy plan z dnia 26 kwietnia 2018 r. 2012 r.

Ponadto Skarżąca na drodze postępowania sądowego przed Sądem Rejonowym I Wydział Cywilny w Tarnobrzegu (sygn. akt I Ns 217/10) dochodzi ustalenia drogi koniecznej zapewniającej jej (nieruchomości o nr ewid. 1507/24) dostęp do drogi koniecznej tj. ul. Sienkiewicza. Przedmiotowe postępowanie sądowe w zakresie ustalenia drogi koniecznej dotyczy bezpośrednio terenu objętego zaskarżoną uchwałą.

Podnieść także należy, że Skarżąca obecnie jak i od wielu lat wcześniej faktycznie korzysta w zakresie komunikacji (dojazdu do ul. Sienkiewicza) wyłącznie z nieruchomości bezpośrednio graniczącej z nieruchomością Skarżącej, należącej do Dariusza i Iwony Kołek, a która to nieruchomość leży w obrębie objętym zaskarżoną uchwałą.

[Signature]

Zaskarżona uchwała Rady Miasta nr LVI/594/2018 z dnia 26 kwietnia 2018r. narusza interes Skarżącej w sposób bezpośredni pozbawiając ją dostępu do drogi publicznej. Brak zapewnienia Skarżącej dostępu do drogi publicznej stanowi wymuszenie na niej zaprzestania od wielu lat prowadzonej działalności gospodarczej, produkcyjnej wielkogabarytowych elementów hydrauliki okręgowej. Prowadzenie takiej działalności wiąże się bowiem z koniecznością korzystania z ciężkiego transportu samochodowego i bezpośredniego dostępu do drogi publicznej o odpowiednich parametrach.

Zgodnie z obowiązującym dla analizowanego terenu miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzychów uchwalonym uchwałą nr XXV/350/2012 z 26 kwietnia 2012 r. formalnie istnieje dostęp do nieruchomości Skarżącej poprzez drogę wewnętrzną stanowiącą ulicę Wrzosową. Jednakże faktyczny dostęp do tejże nieruchomości poprzez ul. Wrzosową nie istnieje, nie jest i nigdy nie był wykonywany przez Skarżącą, albowiem ul. Wrzosowa nie spełnia warunków drogi publicznej i przejazdu przez nią ciężkiego transportu samochodowego. Stanowisko takie potwierdza opinia biegłego sądowego Zbigniewa Barszcza z dnia 04 listopada 2016r.

Dowód : opinia biegłego sądowego z dnia 4 listopada 2016r. złożona do sprawy przed Sądem Rejonowym w Tarnobrzegu sygn. akt I Ns 217/10.

Transport wielkogabarytowych elementów Skarżącej firmy nie jest możliwy drogą która zgodnie z planem miałaby zostać przekształcona z drogi wewnętrznej na drogę publiczną.

Skarżąca spółka obecnie korzysta z dojazdu od ul. Sienkiewicza poprzez działkę należącą do Dariusza i Iwony Kołek, który to teren zgodnie ze zmianą nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzychów może wyeliminować Skarżącą dotychczasową możliwość korzystania z dojazdu drogą konieczną od ul. Sienkiewicza.

Wskazać należy, że Skarżąca, jako użytkownik wieczysty nieruchomości o numerze ewidencyjnym nr 1507/24 obręb Mokrzychów na etapie składania uwag do wyłożonego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego złożyła zastrzeżenie w zakresie zmiany drogi opisanej w tekście oraz na załączniku graficznym oznaczonej działką 1507/35 z istniejącej drogi wewnętrznej na drogę publiczną, alternatywnie drogi opisanej jako 1KDWI z drogi wewnętrznej na publiczną.

Zgodnie z doktryną, postanowienia planu miejscowego może zaskarżyć użytkownik wieczysty, na którego nieruchomość w sposób bezpośredni i realny mają wpływ postanowienia planu miejscowego uchwalonego dla terenu sąsiedniego.

Na ustalenia planu miejscowego z dnia 26 kwietnia 2018 r. dokonane dla nieruchomości małżonków Kołek – w sposób bezpośredni i realny oddziałują na nieruchomość Skarżącej, w tym na wykonywanie przez nią prawa własności (użytkowania wieczystego). Podstawą do kwestionowania planu w takiej sytuacji mogą być zawarte w



planie regulacje dotyczące tzw. prawa sąsiedzkiego, tj. art. 144 k.c., który stanowi o zakazie ujemnego oddziaływania na cudzą nieruchomości w drodze tzw. inmisji.

Umieszczenie prawa własności i także prawa użytkownika wieczystego wśród elementów obligatoryjnie branych pod uwagę w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oznacza obowiązek organu liczenia się z interesem właścicieli nieruchomości objętych planowaniem i terenów bezpośrednio sąsiadujących z obszarem objętym planem w tym w szczególności w zakresie infrastruktury technicznej i układu komunikacji. Rozstrzygnięcia niekorzystne dla tych właścicieli powinny mieć miejsce jedynie w przypadkach krańcowych, uzasadnionych dostatecznie innymi okolicznościami z analizowanej grupy. Swoboda regulacyjna przysługująca gminom w dziedzinie zagospodarowania przestrzennego nie jest absolutna; organy gminy właściwe do sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i następnie do uchwalenia tego planu, muszą się kierować ogólnymi zasadami określonymi w art. 1 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przepisami innych ustaw oraz przepisami Konstytucji RP (por.: *wyroki Trybunału Konstytucyjnego z dnia 07 lutego 2001r. w sprawie K 27/00, OTK 2001, Nr 2, poz. 29*).

W świetle treści zaskarżonej uchwały nr LVI/594/2018 z 26 kwietnia 2018 r. zawierającej zmianę nr 1 planu miejscowego - należy stwierdzić, że realizacja uprawnień właścicielskich Skarżącej jako użytkownika wieczystego nieruchomości jest niemożliwa (naruszona) wskutek uchwalenia planu miejscowego w obecnym kształcie. Zmiana planu miejscowego objęta uchwałą nr LVI/594/2018 zmieniającą uchwałę pierwotną nr XXV/350/2012, w sposób bezpośredni ograniczają swobodę działalności gospodarczej Skarżącej w innym niż ustawa akcie prawnym oraz bez koniecznej ku takiemu ograniczeniu przesłanki ważnego interesu publicznego (art. 64 Konstytucji RP).

Skarżącą zatem legitymuje się prawem do wniesienia niniejszej skargi na uchwałę podjętą w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (jego zmianę) do sądu administracyjnego – z uwagi na naruszenie jej interesu prawnego skarżonym rozstrzygnięciem (por. wyrok NSA z dnia 3 września 2004 r., sygn. akt OSK 476/04). Naruszenie interesu prawnego Skarżącej ma bowiem charakter bezpośredni, zindywidualizowany, obiektywny i realny. Zaskarżona Uchwała narusza bowiem rzeczywiście istniejący w dacie podejmowania uchwały interes prawny Skarżącej.

Na dowód powyższego Skarżąca wskazuje szereg zarzutów do ww. planu miejscowego.

IV. Zarzuty skargi.

1)

Przepis art. 20 ust 1. Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowi iż „plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie

narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.”.

Tymczasem w uzasadnieniu do Uchwały Nr LVI/594/2018 na str. 12 przytoczono informację o zakresie wpływu uchwalanego planu na finanse publiczne, w tym na budżet gminy, stwierdzając że ustalenia zmiany planu stwarzają możliwość pojawienia się nowych wpływów do budżetu poprzez wzrost podatku od powierzchni użytkowej ze względu na zwiększenie wskaźnika zabudowy, wobec powyższego odstepuje się od uchwalania załącznika do przedmiotowej uchwały, w zakresie rozstrzygnięcia sposobu realizacji zapisanych w zmianie planu, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania.

Skarżący podnosi, że ustawodawca jednoznacznie zawarł w art. 20 ust. 1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, obowiązek zawarcia rozstrzygnięć o których mowa w cyt przepisie w formie załącznika do uchwały, bez możliwości odstąpienia od jego sporządzenia. Cyt. przepis stanowi o obowiązku rady gminy dotyczącym uchwalenia planu miejscowego w aspekcie sposobu realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej należących do zadań własnych gminy oraz o zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Przepis ten należy interpretować z zastosowaniem art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, stosownie do którego są to zadania własne gminy związane z budową i utrzymywaniem obiektów infrastruktury technicznej, takich jak np. gminne drogi, ulice, wodociągi, obiekty zaopatrzenia w wodę, kanalizacja i obiekty służące do usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, urządzenia sanitarne, urządzenia zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz. Z zestawienia komentowanego artykułu 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z art. 18 ustawy o samorządzie gminnym można wnosić, że w ramach wykonania zadań rada gminy, podejmując uchwałę w sprawie planu miejscowego, powinna zadecydować o tym, czy realizacja infrastruktury technicznej nastąpi bezpośrednio przez samą gminę, w jakim przybliżonym terminie będzie to miało miejsce oraz na jakich zasadach finansowych. Ustalenia w tym zakresie powinny być zamieszczone obligatoryjnie w załączniku do uchwały w sprawie planu miejscowego.

Praktyka i analiza publikowanych Uchwał w sprawach miejscowych planów wskazuje, iż omawiane rozstrzygnięcie stanowi zawsze załącznik do uchwały nawet, gdy przybiera on formę ogólnych zapisów wskazujących, które zadania



do kogo należą oraz jakie są zasady finansowania oraz możliwy udział inwestorów prywatnych w ramach porozumień o charakterze cywilno – prawnym lub w formie partnerstwa publiczno – prywatnego – „PPP”.

W tym stanie sprawy brak obligatoryjnego załącznika do uchwały o miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego – stanowi istotne naruszenie prawa.

2)

Przepis § 8 Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego stanowi, że:

1. Projekt rysunku planu miejscowego sporządza się w czytelnej technice graficznej zapewniającej możliwość wyłożenia go do publicznego wglądu, sporządzania jego kopii, a także ogłoszenia w dzienniku urzędowym województwa.

2. Na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Do projektu rysunku planu miejscowego dołącza się objaśnienia wszystkich użytych oznaczeń.

W zaskarżonej uchwale bezspornie nie dochowano dyspozycji zapisu § 8 ust. 2 ww. Rozporządzenia mówiącego o wprowadzeniu oznaczeń umożliwiających jednoznaczne powiązanie rysunku planu z tekstem. Bowiem na rysunku planu stanowiącego załącznik nr 1 i nr 2 wprowadzono następujące symbole: 1U1, 1KDZ1, 1UC1, 1KDW1, 1KDG1. W ustaleniach tekstowych w większości natomiast figurują symbole U1, UC1, KDW1, KDZ1, KDG1. W przypadku konsekwentnego stosowania takich symboli w ustaleniach tekstowych można by twierdzić, iż odwołują się one do tych użytych na rysunku za wyjątkiem cyfry 1 na początku oznaczenia. Jednakże problematyczne i niejasne a tym samym trudne do „powiązania” jest używanie zamiennie w tekście zarówno symbolu UC1 jaki i 1UC1 oraz pozostałych.

Błędne oznaczenia terenów i dróg i powiązania tekstu Uchwały z rysunkiem planu – stanowi o niezgodności zaskarżonej Uchwały z § 8 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Bowiem na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego a do projektu rysunku planu miejscowego dołącza się objaśnienia wszystkich użytych oznaczeń.

W kontekście przyjętej konstrukcji Uchwały Nr LVI/594/2018 Rady



Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2018r, którą należy czytać łącznie z uchwałą macierzystą (zmienianą) Nr XXV/350/2012 Rady Miasta Tarnobrzega z 26 kwietnia 2012r odczytanie ustaleń tekstu uchwały staje się niejednoznaczne, nieczytelne i prowadzi do błędnych interpretacji.

3)

Przepis art. 15 ust 2a. Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowi, iż plan miejscowy przewidujący lokalizację obiektu handlowego, o którym mowa w art. 10 ust. 3a, sporządza się dla terenu położonego na obszarze obejmującym co najmniej obszar, na którym powinny nastąpić zmiany w strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w wyniku realizacji tego obiektu. Zgodnie z obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Tarnobrzega przyjętego Uchwałą Nr XLVI/457/2017 z dnia 14 września 2017r obszar na którym przewiduje się lokalizację obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² jest znacznie większy od obszaru objętego zmianą wskazanego na załączniku nr 2 do zaskarżonej Uchwały. Obejmuje również działki po północnej stronie ul. Wzrosowej.

Podkreślić należy, że z zapisu art. 15 ust 2a cyt ustawy wynika, że planowana lokalizacja obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000m² musi uwzględniać nie tylko działki, na których planowana jest bezpośrednio zabudowa ale również niezbędne otoczenie. Regulacja taka wynika z faktu, iż realizacja tego typu obiektów ma istotny wpływ na układ drogowo-uliczny, jego przepustowość oraz obsługę komunikacyjną terenów bezpośrednio się stykających.

W kontekście powyższych twierdzeń Skarżąca podnosi, że uchwalona zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzeszów w Tarnobrzegu (Uchwała Nr LVI/594/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2018r) w sposób wybiórczy i niezgodny z przepisem ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadza nowe przeznaczenie i sposób zagospodarowania części terenu bez poszanowania sąsiednich działek zabudowanych odmienną funkcją. W szczególności nie uwzględniona i odrzucona przez Prezydenta jak i Radę Miejską została uwaga złożona przez Wytwórnię Hydrauliki Okrętowej Sp. z o.o., w zakresie obsługi komunikacyjnej do zakładu produkującego Skarżące korzystającej z ciężkiego transportu samochodowego w zakresie przewozu wielkogabarytowych elementów hydrauliki okrętowej. Ważny aspekt stanowi tutaj fakt obsługi komunikacyjnej ww. zakładu pojazdami powyżej 30 ton.

Intencją ustawodawcy, który narzucił obowiązek określenia granicy planu miejscowego co najmniej dla obszaru, na którym powinny nastąpić zmiany w strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w wyniku realizacji tego obiektu było



rozstrzygnięcie nie tylko zasad zabudowy i zagospodarowania terenu dla wybranych działek przeznaczonych pod daną inwestycję ale również relacji z sąsiednią zabudową. W przedmiotowej zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez zastosowanie „wykrojonej” granicy planu, organ bezsprzecznie naruszył zapis art. 15 ust 2a cyt. ustawy.

4)

Przepis art. 2 pkt 1) oraz art. 15 ust 2 pkt 2) Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym stanowi, iż obowiązkowo w planie określa się zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne.

W ocenie Skarżącej wprowadzone dla wybranych działek nowe przeznaczenie terenu pod obiekty handlowe o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² w żaden sposób nie tworzy harmonijnej całości oraz nie tworzy uporządkowanych relacji funkcjonalnych. Plan miejscowy wprowadzać powinien takie ustalenia i zasady zagospodarowania, które pozwolą na wzajemne funkcjonowanie budynków już istniejących w relacji z nowo planowanymi uwzględniając strukturę własności. W zapisach planu nie wprowadzono stosownych zapisów związanych ze strefą styku z zabudową mieszkaniową jednorodzinną oraz funkcjonującym zakładem produkcyjnym Skarżącej.

W ocenie Skarżącej kształtowanie ładu przestrzennego odbywa się również poprzez poprawnie wyznaczony układ komunikacyjny. Natomiast przy tak trudnej lokalizacji związanej z różnymi funkcjami obiektów istotna jest odpowiednia segregacja ruchu związana z poszczególnym przeznaczeniem terenów. Poprzez odrzucenie uwag Skarżącej oraz błędnie wyznaczoną granicę zmiany planu obecnie nie ma możliwości bezkonfliktowego i bez odszkodowawczego zagospodarowania poszczególnych terenów.

Pozbawienie Skarżącej dostępu do drogi publicznej o parametrach zapewniających obsługę ciężkiego transportu samochodowego, jednoznaczne stwierdzenie przez biegłego sądowego, że obsługa komunikacyjna nieruchomości Skarżącej – nie jest możliwa od ul. Wrzosowej - jest potwierdzeniem złamania przez organ zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. Poprzez tak wycinkowo określoną granicę zmiany planu miejscowego organ nie wyważył interesu publicznego i prywatnego. W ocenie Skarżącej bezsprzecznie doszło do błędnego określenia obsługi komunikacyjnej terenu objętego zaskarżoną uchwałą nr LVI/594/2018 z 26 kwietnia 2018 r. zawierającej zmianę nr 1 planu miejscowego.



5)

W kontekście przyjętej konstrukcji Uchwały Nr LVI/594/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2018r, którą należy czytać łącznie z uchwałą macierzystą (zmieniana) Nr XXV/350/2012 Rady Miasta Tarnobrzega z 26 kwietnia 2012r., uchwalony plan miejscowy nie zawiera wszystkich obligatoryjnych elementów o których mowa w art. 15 ust 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, określającym obowiązkowy zakres planu miejscowego. Bowiem czytając łącznie obydwie plany stwierdzić należy, że brak jest określonych ustaleń wskazanych w poniższych punktach art. 15 ust. 2 cyt ustawy:

- 3a) zasady kształtowania krajobrazu;
- 5) wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych;
- 6) zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów;
- 7) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;
- 8) szczegółowe zasady i warunki scałania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym;
- 9) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy;
- 11) sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów;

Bezspornie ustawodawca określił obowiązkowy zakres ustaleń planu miejscowego, do którego tworząc akt prawa miejscowego należy się obligatoryjnie stosować. W przypadku, gdy nie występują dane zagadnienia na obszarze objętym granicą opracowania planu ustalenia powinny tę kwestię określić np. poprzez zapis że w zakresie szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu w tym zakaz zabudowy nie podejmuje się ustaleń. Zapis taki wyczerpuje zakres określony ustawą a tym samym w sposób konkretny określa, że na danym obszarze nie występują poszczególne zagadnienia.

W zaskarżonej uchwale Nr LVI/594/2018 z dnia 26 kwietnia 2018 r. oraz poprzedzającej ją uchwale Nr XXV/350/2012 z 26 kwietnia 2012 r. – brak jest odniesienia do ww. obligatoryjnych punktów zakresu miejscowego planu. Powyższe zatem uzasadnia wyeliminowanie z obrotu prawnego uchwały wadliwej nie zawierającej obligatoryjnych elementów miejscowego planu.

Ponadto wskazać należy, iż zaskarżona uchwała Rady Miasta oraz uchwała

Dłoch

macierzysta Nr XXV/350/2012 z 26 kwietnia 2012 r. dla których przyjęto taką konstrukcję wprowadzenia zmian są ze sobą niespójne i w sposób istotny naruszają prawo.

W uchwale macierzystej nr XXV/350/2012 z 26 kwietnia 2012 r. dla wszystkich terenów przeznaczonych pod zabudowę w § 11 do § 20 nie określono niezbędnego i najważniejszego parametru jakim jest wielkość powierzchni zabudowy oraz minimalny wskaźnik intensywności zabudowy. Potwierdzają to ustalenia zmiany wprowadzone Uchwałą Nr LVI/594/2018 z dnia 26 kwietnia 2018 r. gdzie w pkt 11) i pkt 13) takowe zapisy wprowadzono. Przy czym wprowadzając do Uchwały Nr LVI/594/2018 z dnia 26 kwietnia 2018 r. parametry wielkości „powierzchni zabudowy” i intensywności zabudowy w pkt 11) i pkt 13) pominięto zdefiniowanie tego pojęcia. Brak definicji powierzchni zabudowy również występuje w uchwale nr XXV/350/2012 z 26 kwietnia 2012 r. Natomiast zdefiniowanie pojęcia „powierzchni zabudowy” jest istotnym elementem planu, bowiem winno określać czy w powierzchnię tę wlicza się kondygnacje podziemne i nadziemne czy ewentualnie tylko kondygnacje nadziemne. Ponadto zdefiniowany w uchwale XXV/350/2012 z 26 kwietnia 2012 r. „wskaźnik intensywności zabudowy” odnosi się wyłącznie do powierzchni całkowitej wszystkich kondygnacji nadziemnych gdzie ustawodawca w art. 15 ust 1 pkt 6) określił intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej nie rozgraniczając na kondygnacje nadziemne i podziemne tylko wszystkie.

Ponadto w ocenie Skarżącej omawiana konstrukcja zmiany planu powoduje istotne problemy inwestycyjne np. w zakresie zagospodarowania terenów przeznaczonych pod obiekty handlu o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m². W ten sposób teren 1UC1 wskazany w Uchwale zmieniającej plan z 2018r na jego styku z terenami wskazanymi w Uchwale z 2012r oznaczonymi symbolami 1UC i 1P,U pozostaje nadal bez określonych ww. parametrów.

Tym samym uchwała Nr LVI/594/2018 z dnia 26 kwietnia 2018 r. poprzez wprowadzenie w pkt 11) i pkt 13) wskaźników wielkości powierzchni zabudowy oraz minimalny wskaźnik intensywności zabudowy, nie konwalidowała ani nie uzupełniła wszystkich wad pozostających nadal w Uchwale macierzystej XXV/350/2012 z 26 kwietnia 2012 r. co do terenu objętego wprowadzoną zmianą

6)

Skarżąca podnosi, że Uchwała Nr LVI/594/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2018r skonstruowana została w taki sposób, że należy ją czytać wyłącznie z Uchwałą Nr XXV/350/2012 Rady Miasta Tarnobrzega z 26 kwietnia 2012r. (macierzysta). Natomiast w uchwale macierzystej zawarto błędne oznaczenie paragrafów albowiem zawarto dwa paragrafy oznaczone cyfrą „2”. Zważywszy, że uchwała Nr LVI/594/2018 z dnia 26 kwietnia 2018 r. odwołuje się do konkretnych jednostek redakcyjnych uchwały macierzystej z 2012 r. i je zmienia – to zachodzi wątpliwość w którym miejscu uchwały wprowadzane są nowe przepisy.



Ponadto zaskarżoną uchwałą dokonano zmian w treści § 7 opisanego jako „zasady kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu” przy czym wprowadzone zmiany w żadnym zakresie nie dotyczą kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, a wyłącznie zasad podziału i scalania nieruchomości.

Powyższe narusza przepis § 8 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Przepis ten stanowi, że Projekt rysunku planu miejscowego sporządza się w czytelnej technice graficznej zapewniającej możliwość wyłożenia go do publicznego wglądu, sporządzania jego kopii, a także ogłoszenia w dzienniku urzędowym województwa. Na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Do projektu rysunku planu miejscowego dołącza się objaśnienia wszystkich użytych oznaczeń.

7)

Skarżąca podnosi, że sprzeczny ze stanem faktycznym jest zapis na str. 11 uzasadnienia zaskarżonej uchwały stanowiący, że organ ustalając przeznaczenie terenu, określając potencjalny sposób zagospodarowania i korzystania z terenu – ważył interes prywatny Skarżącej zgłoszony w postaci uwag do planu czy wniosków. Bezpodstawny jest zapis jakoby interes prywatny został uwzględniony w szerokim zakresie, w szczególności poprzez uwzględnienie złożonych uwag do projektu zmiany planu w procedurze planistycznej.

Interes Skarżącej w zapewnieniu dostępu do drogi publicznej nieruchomości będącej w jej użytkowaniu wieczystym, położonej w bezpośrednim sąsiedztwie terenu objętego zmianą planu – nie został rozważony w jakimkolwiek zakresie. Skarżąca składała uwagi do planu wskazując na wymóg skomunikowania jej nieruchomości z drogą publiczną tj. ulicą Sienkiewicza. W ocenie Skarżącej i powołanego w tym celu biegłego sądowego żadne inne rozwiązania określające dostęp nieruchomości Skarżącej do drogi publicznej np. drogi wewnętrznej ulicy Wrzosowej - nie spełniają parametrów technicznych dla zapewnienia transportu ciężarowego.

Tym samym nieruchomość Skarżącej w zakresie jej obecnej funkcji tj. prowadzenia zakładu produkującego wielkogabarytowe elementy hydrauliki okrętowej – została całkowicie wyeliminowana z ładu przestrzennego danego terenu, ograniczone zostały prawa właścicielskie (użytkownika wieczystego) Skarżącej w zakresie możliwości wykorzystywania nieruchomości w dotychczasowym zakresie. Nieruchomość Skarżącej została całkowicie odcięta do dostępu do drogi publicznej w tym także poprzez możliwość prawnego usankcjonowania drogi koniecznej usytuowanej na terenie objętym zaskarżonym planem a będącym w bezpośrednim sąsiedztwie nieruchomości Skarżącej.

projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Do projektu rysunku planu miejscowego dołącza się objaśnienia wszystkich użytych oznaczeń.

7)

Skarżąca podnosi, że sprzeczny ze stanem faktycznym jest zapis na str. 11 uzasadnienia zaskarżonej uchwały stanowiący, że organ ustalając przeznaczenie terenu, określając potencjalny sposób zagospodarowania i korzystania z terenu – wagił interes prywatny Skarżącej zgłoszony w postaci uwag do planu czy wniosków. Bezpodstawny jest zapis jakoby interes prywatny został uwzględniony w szerokim zakresie, w szczególności poprzez uwzględnienie złożonych uwag do projektu zmiany planu w procedurze planistycznej.

Interes Skarżącej w zapewnieniu dostępu do grogi publicznej nieruchomości będącej w jej użytkowaniu wieczystym, położonej w bezpośrednim sąsiedztwie terenu objętego zmianą planu – nie został rozważony w jakimkolwiek zakresie. Skarżąca składała uwagi do planu wskazując na wymóg skomunikowania jej nieruchomości z drogą publiczną tj. ulicą Sienkiewicza. W ocenie Skarżącej i powołanego w tym celu biegłego sądowego żadne inne rozwiązania określające dostęp nieruchomości Skarżącej do drogi publicznej np. drogi wewnętrznej ulicy Wrzosowej - nie spełniają parametrów technicznych dla zapewnienia transportu ciężarowego.

Tym samym nieruchomość Skarżącej w zakresie jej obecnej funkcji tj. prowadzenia zakładu produkującego wielkogabarytowe elementy hydrauliki okrętowej – została całkowicie wyeliminowana z ładu przestrzennego danego terenu, ograniczone zostały prawa właścicielskie (użytkownika wieczystego) Skarżącej w zakresie możliwości wykorzystywania nieruchomości w dotychczasowym zakresie. Nieruchomość Skarżącej została całkowicie odcięta do dostępu do drogi publicznej w tym także poprzez możliwość prawnego usankcjonowania drogi koniecznej usytuowanej na terenie objętym zaskarżonym planem a będącym w bezpośrednim sąsiedztwie nieruchomości Skarżącej.

Mając powyższe na uwadze Skarżąca wnosi jak w petitum niniejszej skargi.

Wytwórnia Hydrauliki Okrętowej
Sp. z o.o.
Janowice, ul. Pisarzowicka 21, 43-512 Bestwina
NIP 652-172-39-16 REGON 243510537

PREZES ZARZADU
Jolanta Piotrowska
Jolanta Piotrowska

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Rzeszowie**

Skarżący: Wytwórnia Hydrauliki

Okrętowej Sp. z o.o.

ul. Pisarzowicka 21, Janowice

43-512 Bestwina

Organ administracji: Rada Miasta Tarnobrzega

Ul. Kościuszki 32

39-400 Tarnobrzeg

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. 20187 r. poz. 1369 ze zm.), Rada Miasta Tarnobrzega przesyła skargę Wytwórni Hydrauliki Okrętowej Sp. z o.o. na uchwałę Nr LVI/594/2018 z dnia 26 kwietnia 2018 r. Rady Miasta Tarnobrzega w sprawie uchwalenia zmiany nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzychów w Tarnobrzegu, wnosząc o jej oddalenie oraz zasądzenie od Skarżącego na rzecz Organu kosztów postępowania.

Rada Miasta Tarnobrzega podjęła uchwałę Nr LVI/594/2018 r. z dnia 26 kwietnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzychów w Tarnobrzegu. Przedmiotowa uchwała została

dostarczona Wojewodzie Podkarpackiemu, który w ramach nadzoru nie stwierdził jej nieważności w związku z naruszeniem prawa.

Skarżący zarzucił naruszenie przepisów:

1. Art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27.03.2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tj. Dz. U. 2017 poz. 1073 ze zm.) poprzez brak rozstrzygnięcia o sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych;
2. Naruszenie § 8 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26.08.2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez niejednolite oznaczenie terenów symbolami składającymi się z liter i cyfr;
3. Naruszenie art. 15 ust. 2a ustawy z dnia 27.03.2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz 1073 ze zm.) poprzez objęcie granicą zmiany obowiązującego planu miejscowego (Uchwała Nr XXV/350/2012 Rady Miasta Tarnobrzega z 26 kwietnia 2012 r.) obszaru nie obejmującego terenów, dla których powinny nastąpić zmiany w strukturze funkcjonalno- przestrzennej w wyniku realizacji obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²;
4. Naruszenie przepisu art. 2 pkt 1 oraz art. 15 ust. 2 pkt 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zm.) poprzez brak zachowania zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
5. Naruszenie art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zm.) na skutek przyjętej konstrukcji Uchwały Nr LVI/594/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzychów w Tarnobrzegu i pominięcie w planie obowiązkowych jego elementów enumeratywnie wymienionych w cyt. przepisie;
6. Naruszenie przepisu § 8 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego poprzez błędne przyjęcie oznaczeń jednostek redakcyjnych tekstowej części planu miejscowego oraz błędne oznaczenie opisu jednostki redakcyjnej § 7 uchwały;

7. Naruszenie przepisu art. 1 ust 3 oraz art. 2 pkt 1 i art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073 ze zm.) poprzez:
- brak uwzględnienia interesu Skarżącej w zapewnieniu dostępu nieruchomości będącej w jej użytkowaniu wieczystym do drogi publicznej przez teren objęty skarżoną uchwałą,
 - brak ustalenia w miejscowym planie zasad kształtowania sposobu wykonywania praw właścicielskich przez Skarżącą co do nieruchomości będącej w jej użytkowaniu wieczystym w zakresie możliwości wykorzystywania nieruchomości w dotychczasowym zakresie na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej wymagającej dostępu do drogi publicznej ul. Sienkiewicza czyli w sposób inny niż dostęp do drogi wewnętrznej stanowiącej ul. Wrzosową,
 - brak kształtowania przestrzeni uwzględnionej w uporządkowanych relacjach uwarunkowania i wymagania funkcjonalne nieruchomości Skarżącej leżącej w bezpośrednim sąsiedztwie terenu objętego zaskarżonym planem miejscowym.

Odnosząc się do zarzutów zawartych w skardze złożonej na uchwałę nr LVI/594/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzychów w Tarnobrzegu wyjaśniam:

Ad. 1

Analizę wpływu ustaleń zmiany planu na finanse publiczne, w tym budżet miasta przeprowadzono w toku sporządzania prognozy skutków finansowych uchwalenia zmiany planu miejscowego, wykonanej na podstawie przepisu art. 17 pkt 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ze względu na to, iż zmiana planu nie wprowadza żadnych nowych inwestycji będących zadaniem własnym gminy, w tym zakresie nie przewiduje się wydatków związanych z budową i poszerzeniem dróg i ulic oraz wydatków związanych z budową uzbrojenia technicznego, innych, niż wynikające z obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia zmiany planu stwarzają natomiast możliwość pojawienia się nowych wpływów do budżetu poprzez wzrost podatków od powierzchni użytkowej ze względu na zwiększenie wskaźników zabudowy.

Wobec powyższego odstąpiono od uchwalenia załącznika do przedmiotowej uchwały, w zakresie rozstrzygnięcia sposobu realizacji zapisanych w zmianie planu, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych, jako bezzasadnego.

Ad. 2

Zgodnie z zapisami §8 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego: „1. Projekt rysunku planu miejscowego sporządza się w czytelnej technice graficznej zapewniającej możliwość wyłożenia go do publicznego wglądu, sporządzania jego kopii, a także ogłoszenia w dzienniku urzędowym województwa.

2. Na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego. Do projektu rysunku planu miejscowego dołącza się objaśnienia wszystkich użytych oznaczeń.”

Przedmiotowa uchwała została przygotowana zgodnie z powyższym zapisem. Zastosowane zostały oznaczenia pozwalające w sposób jednoznaczny powiązać rysunki zmiany planu miejscowego z tekstem zmiany planu miejscowego, zgodnie z zasadami projektowania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Ad. 3

Wskazany obszar obejmuje teren, na którym zlokalizowany jest zespół budynków produkcyjno – usługowych położonych przy ul. H. Sienkiewicza, która jest częścią drogi wojewódzkiej nr 871. Z ul. Sienkiewicza poprzez drogę obsługującą odbywa się obsługa komunikacyjna terenu. Budynki zlokalizowane na obszarze mają od 1 do 5 kondygnacji. Zabudowaniom towarzyszą powierzchnie utwardzone, w tym parkingi i place manewrowe oraz budowle technologiczne. Część powierzchni obszaru zajmuje zieleń niska nieurządzona i zieleń wysoka. Na sąsiednich działkach zlokalizowana jest zabudowa usługowa i produkcyjno – usługowa oraz garaże.

Zmiany w strukturze funkcjonalno-przestrzennej w wyniku realizacji obiektu handlowego o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² nastąpią na obszarze objętym granicami opracowania zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Biorąc pod uwagę przeznaczenie terenów wskazane w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzeszów przyjętym uchwałą Nr XXV/350/2012 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2012 r., dla sąsiednich działek nie przewidziano zmian w strukturze funkcjonalno przestrzennej, w związku z czym nie zostały one objęte zmianą planu miejscowego.

Ad. 4

W zakresie wymagań ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury ustalenia zmiany planu określają parametry kształtowania zabudowy w dostosowaniu do istniejącej zabudowy w otoczeniu. Zmiana wskaźników urbanistycznych oraz parametrów dotyczących zabudowy została dostosowana do lokalnych walorów architektonicznych i krajobrazowych, przy uwzględnieniu istniejącej w otoczeniu zabudowy, jak również planowanej funkcji. Projekt zmiany planu miejscowego zawiera ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. Powyższe zagadnienie zostało uregulowane również ustaleniami szczegółowymi w zakresie proponowanych parametrów zabudowy.

Ad. 5

Przedmiotem regulacji niniejszej zmiany planu jest wyznaczenie linii rozgraniczających tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania, nieprzekraczalnych linii zabudowy, granic strefy ochrony ekologicznej zabytków układu pałacowo-parkowego oraz przeznaczeń terenów w granicach objętych zmianą planu.

Zmiana planu miejscowego nie stanowi samodzielnego aktu prawnego, a tworzy jednolitą całość z uchwałą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzeszów przyjętym uchwałą nr XXV/350/2012 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2012 r.

W związku z powyższym ustalenia określone obowiązkowo w planie miejscowym na podstawie art. 15 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zostały wskazane w uchwale pierwotnej, tj. miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzeszów w Tarnobrzegu przyjętym uchwałą nr XXV/350/2012 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2012 r., a jedynie zmienione uchwałą nr LVI/594/2018 Rady

Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzychów w Tarnobrzegu.

Ad. 6

Uchwała nr LVI/594/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzychów w Tarnobrzegu oraz uchwałą nr XXV/350/2012 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzychów w Tarnobrzegu zostały przygotowane zgodnie z Rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” z dnia 20 czerwca 2002 r.

Ad. 7

Zgodnie z art. 1 ust. 3 ustawy gmina ustalając przeznaczenie terenu lub określając potencjalny sposób zagospodarowania i korzystania z terenu, waży interes publiczny i interesy prywatne, w tym zgłaszane w postaci wniosków i uwag, zmierzające do ochrony istniejącego stanu zagospodarowania terenu, jak i zmian w zakresie jego zagospodarowania, a także analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne. Interes prywatny został uwzględniony w szerokim zakresie, w szczególności poprzez uwzględnienie złożonych do projektu zmiany planu w procedurze planistycznej licznych wniosków i uwag. Zmiana miejscowego planu uwzględnia również analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne. Zabezpieczenie interesu publicznego polegało na zapewnieniu terenu pod poszerzenia dróg publicznych dla zapewnienia prawidłowej obsługi komunikacyjnej terenu oraz dodatkowym wpływom do budżetu ze zwiększonych podatków.

W zakresie wymagań ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury ustalenia zmiany planu określają parametry kształtowania zabudowy w dostosowaniu do istniejącej zabudowy w otoczeniu. Zmiana wskaźników urbanistycznych oraz parametrów dotyczących zabudowy została dostosowana do lokalnych walorów architektonicznych i krajobrazowych, przy uwzględnieniu istniejącej w otoczeniu zabudowy, jak również planowanej funkcji. Projekt zmiany planu miejscowego zawiera ustalenia dotyczące zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. Powyższe zagadnienie zostało uregulowane również ustaleniami szczegółowymi w zakresie proponowanych parametrów zabudowy.

Wymagania art. 6 ust. 1 i 2 zostały spełnione poprzez ustalenia wskazane w uchwale nr XXV/350/2012 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2012 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzyszów w Tarnobrzegu, zmienionej uchwałą nr LVI/594/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzyszów w Tarnobrzegu.

Nadmienić należy, iż zapewnienie dostępu nieruchomości będącej w użytkowaniu wieczystym Strony Skarżącej do drogi publicznej następuje w planie miejscowym bezpośrednio poprzez dostęp do drogi oznaczonej symbolem 3KDD – tereny dróg publicznych (drogi klasy D – dojazdowe), przechodzącą następnie w drogę 3KDL oraz 2KDL - tereny dróg publicznych (drogi klasy L – lokalne), jak również pośrednio, do drogi publicznej ul. Sienkiewicza, poprzez drogę 3KDD – tereny dróg publicznych (drogi klasy D – dojazdowe), drogę 1KDW1 – tereny dróg wewnętrznych oraz teren 1KS – tereny obsługi komunikacji samochodowej.

W rozumieniu art. 2 pkt 14 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez dostęp do drogi publicznej należy rozumieć bezpośredni dostęp do tej drogi albo dostęp do niej przez drogę wewnętrzną lub przez ustanowienie odpowiedniej służebności drogowej.

Odnosząc się do uwagi Strony Skarżącej, tj. *„Interes Skarżącej w zapewnieniu dostępu do drogi publicznej nieruchomości będącej w jej użytkowaniu wieczystym, położonej w bezpośrednim sąsiedztwie terenu objętego zmianą planu – nie został rozważony w jakimkolwiek zakresie. Skarżąca składała uwagi do planu wskazując na wymóg skomunikowania jej nieruchomości z drogą publiczną, tj. ulicą Sienkiewicza. W ocenie Skarżącej o powołanego w tym celu biegłego sądowego żadne inne rozwiązania określające dostęp nieruchomości Skarżącej do drogi publicznej np. drogi wewnętrznej ulicy Wrzosowej – nie spełniają parametrów technicznych dla zapewnienia transportu ciężarowego”* stwierdzić należy, iż zapewnienie dostępu nieruchomości będącej w użytkowaniu wieczystym Strony Skarżącej do drogi publicznej następuje w planie miejscowym bezpośrednio poprzez dostęp do drogi oznaczonej symbolem 3KDD – tereny dróg publicznych (drogi klasy D – dojazdowe), przechodzącą następnie w drogę 3KDL oraz 2KDL - tereny dróg publicznych (drogi klasy L – lokalne), jak również pośrednio, do drogi publicznej ul. Sienkiewicza, poprzez drogę 3KDD –

tereny dróg publicznych (drogi klasy D – dojazdowe), drogę 1KDW1 – tereny dróg wewnętrznych oraz teren 1KS – tereny obsługi komunikacji samochodowej. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie wskazuje natomiast rozwiązań technicznych dotyczących wykonania wskazanych w planie dróg, nie wskazuje zatem również zapewnienia, ani też nie uniemożliwia wykonania drogi spełniającej wymagania transportu ciężarowego.

Ponadto wskazać należy, iż uchwała nr LVI/594/2018 Rady Miasta Tarnobrzega z dnia 26 kwietnia 2018 r. w sprawie uchwalenia zmiany nr 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego osiedla Mokrzychów w Tarnobrzegu przeszła u Wojewody Podkarpackiego pozytywnie ocenę zgodności z przepisami prawnymi na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego z dnia 8 czerwca 2018 r. poz. 2705. Uchwała wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podkarpackiego.

Mając na uwadze powyższe wnosimy jak w petitum odpowiedzi na skargę.

p.o. Prezydenta Miasta Tarnobrzega

Kamil Kalinka

GŁOSOWANIE

2.

Głosowanie nad uchwałą w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie skargi Wytwórni Hydrauliki Okrętowej Sp. z o.o. wraz z odpowiedzią na skargę.

TYP GŁOSOWANIA

Jawne

DATA GŁOSOWANIA

21.06.2018 13:22

LICZBA UPRAWNIONYCH

21

GŁOSY ZA

18

LICZBA OBECNYCH

20

GŁOSY PRZECIW

0

LICZBA NIEOBECNYCH

1

GŁOSY WSTRZYMUJĄCE SIĘ

2

GŁOSY NIEODDANE

0

KWORUM ZOSTAŁO OSIĄGNIĘTE

UPRAWNIENI DO GŁOSOWANIA

LP	NAZWISKO I IMIĘ	GŁOS	LP	NAZWISKO I IMIĘ	GŁOS
1	Dariusz Bożek	za	12	Leszek Ogorzałek	za
2	Jan Dziubiński	za	13	Sławomir Partyka	za
3	Bożena Kapuściak	wstrzymała się	14	Robert Popek	za
4	Barbara Kłeczek	za	15	Robert Rębisz	za
5	Dariusz Kolek	wstrzymał się	16	Wiktor Stasiak	za
6	Marian Kołodziej	za	17	Waldemar Stępak	za
7	Grzegorz Kozik	za	18	Waldemar Szwedo	za
8	Norbert Mastalerz	za	19	Stanisław Uziel	za
9	Halina Mudrecka	za	20	Marian Ziolo	za
10	Mariusz Myszkowski	za	21	Witold Zych	za
11	Łukasz Nowak	nieobecny			